

Mladinska JRZ za Maribor mesto ima danes zvečer ob osmih v mali dvorani na Aleksandrovi cesti 6 važen sestanek. Za vse člane obvezno!

Drzna tatvina na mariborski pošti

Neznanec izmaknil davčnemu slugu z 10.000 din

Maribor, 2. maja. Včeraj dopoldne je bila izvršena na mariborski glavni pošti tako drzna tatvina, da take skoraj še nimajo v mestni kriminalni kroniki zabeležene. Neznancu je uspelo, da je izmaknil slugi mariborske davkarje tako rekoč pred nosom sto stoderarskih bankovcev. Kakor večkrat tedensko, je prišel tudi včeraj sluga mariborskega davčnega urada Ignac Paj okrog desete ure dopoldne na pošto, da bi dvignil denar, ki je bil davkarji nakazan in da bi potem večje zneske, katere je davkarja odposlala naprej, izročil pošti. Najprej je dvignil pri liniji za izplačevanje 23.000 din. Denar se je nahajal v treh zavojih — dva po 10.000, tretji pa 3000 din. Bili so to sami stotiki. Z dvignjenim denarjem je potem sluga odšel k drugi liniji, da bi določil znesek, ki ga je davčni urad odposlal, iz-

Za učinkovito borbo proti dviganju cen

Ljubljana, 2. maja.

Od Delavske zbornice v Ljubljani smo prejeli: Dne 12. in 13. t. m. se je vršila v Zagrebu seja odbora Orednjega tajništva Delavskih zbornic. Na dnevnem redu te seje je bilo tudi vprašanje uspešnega nadzorstva oziroma ustaljenja cen. Delavska zbornica v Ljubljani je na omenjeni seji podala naslednji predlog s pripombo, da ga Orednje tajništvo Delavskih zbornic predloži pristojnim ministrstvom v upoštevanje:

1. Dosedanje ukrepi v borbi proti naraščanju cen so nepopolni. Taka je že osnovna misel uredbe o kontroli cen in o pobijanju draginje, ki ne obsega nadzorstva nad podražitvijo glavnih agrarnih pridelkov (n. pr. pšenice, koruze) pri procentu.

2. Vsi ti ukrepi se sučejo okoli juridično normativnega nadziranja cen in morajo biti tudi iz tega razloga nezadostni.

Take ukrepe bi bilo treba dopolniti: a) z ukrepi, ki bi bili pri glavnih predmetih dnevnih potrebščin za vpostavitvijo ravnovesja med ponudbo in povpraševanjem (pregled zalog, omejitve, potrošnje, ev. omejevanje izvoza, ev. omejevanje potrošnje); b) z ukrepi, ki bi kljub izrednim razmeram jamčili večjo stalnost v razmerju med denarnim obtokom, transakcijami in zaslužki vsake vrste.

Vse to niso neznane stvari. Ako se v borbi proti draginji kljub temu ne postopa tako in se v borbi proti naraščanju cen dopuščajo za razne interesne skupine izjeme, je to znak, da nevarnosti, ki nam prete s te strani, ne ocenjujemo dovolj resno.

3. Zato je treba poudariti, da gre tu za nevaren razvoj, ki ga bo treba brezpozgodno zaustaviti.

Tudi če naraščanje cen ni, ali vsaj v čem obsegu ni posledica denarne politike, vodi v svojih posledicah kontno vendarle v inflacijo z vsemi njenimi nepredvidljivimi posledicami: zmanjšuje obratne kapitalne gospodarskih edinic in države, desorganizira gospodarstvo in slabi državo; delavci, zasebni in javni nameščenci stalno izgubljajo na realnih zasluhkih. Najtežje pa prizadeva ta razvoj upokojuje in rentnike socialnih zavarovanj.

Delavske zbornice bi ne vršile svojega poslanstva, ako ne bi osredotočile vse pažnje na usmerjanje državne politike v pod 1. in 3. označenih smerah ter bi se zadovoljevale s tem, da bi razpravljale po protidraginjskih odborih o tem, kakšna naj bo cena čaju, popru in drugim takim predmetom ali pa tudi o tem, dali se sme podražiti moka, ko se je že prej na borzi z vednostjo pol javnih ustanov razglasilo, da se je podražila pšenica.

Dolžnost predstavnikov delavskih zbornic je, da na odločujočih mestih povedo, da smatrajo borbo zoper naraščanje cen za zelo važno narodno gospodarsko, socialno politično in narodno obrambno stvar in da dosedanjega načina borbe proti naraščanju cen ne smatrajo za dovolj učinkovitega.

4. Uredbo o kontroli cen in pobijanju draginje bi bila nemudoma tako spremeniti, da bosta obsegali tudi glavne prehranjevalne pridelke pri producentu (pšenico, koruzo).

5. Direkcija za prehrano mora začeti (eventuelno s sodelovanjem Prizade) s poslovanjem in dobiti popoln pregled čez zaloge koruze in pšenice. Pregled zalag mora obseči tudi večja kmetijska posestva v Vojvodinji, ki prodajajo koruzo in pšenico za trg. Mora pa se pri vodstvu direkcije v smislu korporativnega načela čuti glas obeh strani, producentov in potrošnikov, ne pa samo prvih.

Daljnji ukrepi bi postali razvidno iz ugotovitev tega dopisa.

Izvoz pšenice in koruze se sme dopuščati le v taki izmeri, da bodo potrebe domačih potrošnikov brezpozgodno pokrite. Da se zaloge ne bi zadrževale, naj se cene pšenice in koruze do prihodnje zetje maksimirajo. Priporočljivo bi bilo, da bi se določile maksimalne cene, tako da bi cene, poenaki od sedanje nivoja, mesečno polagoma padale, tako da bi imeli tisti, ki bi blago

ročil blagajniškemu uradniku. Pri tej manipulaciji se je za nekaj sekund zamotil ter ni dovolj pazil na denar, ki ga je imel pred seboj na polici pred linijo. Ta kratek trenutek je izrazil spreten človek ter mu izmaknil zavoj z 10.000 din. Ko je sluga segel po denarju, da ga izroči poštnemu blagajniku, je na svoje največje presenečenje opazil, da je okraden. Takoj je bilo vse alarmirano, toda tat je izginil, kakor da se je udrl v zemljo. Pred poštno blagajno je bilo takrat precej ljudi, ki so se tam dremali. Na ta način je uspelo tatu, da je izvršil tatvino povsem neopažen. Takoj potem, ko je spravil denar v žep, je moral oditi. Ta nenavaden tatvinski primer preiskuje policija, ki je zaslila še celo vrsto oseb, izgleda pa, da ni nihče od tistih, ki so bili takrat na pošti, opazil kaj sumljivega.

zadrževali, izgubo, ne pa dobiček. Tej izgubi pa bi se izognili, ako bi ponudili blago Prizadu in sicer tako, da obdrži blago do odpakiranja na skladišču in da dobi plačilo šele ob odpakilu. Tako bi bili odstranjeni nameni spekulacije z naraščanjem cen, kar povzroča zadrževanje zalag.

6. Poleg pšenice naj bi se maksimirale takoj tudi cene živini in mesu, krompirju, fižolu, mleku in jajcem. Pri živini bi bilo treba omejiti na eni strani izvoz na meso, ki ga naše notranje gospodarstvo more prenesti, na drugi strani pa event. omejiti notranjo potrošnjo mesa.

7. V kolikor bi se pokazale pri cenah uvoza in izvoza razlike z domačimi cenami, naj bi se uvedle pri izvozu izvozne takse v korist fonda, iz katerega bi se dajale premije za uvoženo nujno potrebno blago, ki naj bi se prodajalo na domačem trgu pod uvožno ceno (misli, ki jo zastopa univ. porf. Bilimović v »Narodnem blagostanju 1940 št. 13).

8. Vudi pri tekstilnem blagu je vztrajati pri načelu maksimiranja cen. Podvzeti je treba vse korake, da se to omogoči. Za nakupe tekstilnih surovin, prodaje tekstilnih polfabrikatov in event.

Navodila za udeležence kmečkega tabora v Soboti

Priprave za letošnji veliki kmečki tabor, ki bo v nedeljo, dne 5. maja v Murki Soboti, so v polnem teku.

Spored tabora je naslednji:

Ob 6 zjutraj budila iz stolpa murkosoboske farne cerkve. Ob pol 9 dopoldne slavnostni kmečki sprevod skozi mesto na stadion SK »Mura«. V sprevodu bo slo blanstvo obeh kmečkih organizacij z godbami, prapori, koloni in z okrašenimi vozovi. Ob pol 10 dopoldne bo na stadionu kmečko zborovanje, na katerem bodo govorili zastopniki »Kmečke zveze« in »Zveze poljedelskih delavcev«.

Ob pol 12 dopoldne istotam slavnostna predstava znane Davorin Petančeve igre »Slovenskega kmetja poveste na prostem. Režija je v rokah g. prof. Jožeta Potokarja. Pri igri nastopi več sto igralcev v narodnih nosah.

Vsi, ki nameravate potovati na kmečki tabor v Soboti, si kupite pri domači Kmečki zvezi znak naše organizacije, če ga ne imate! Vsi člani Kmečke zveze imajo na taboru prijeten znak svoje organizacije!

Istotako si morate val, ki boste potovali z vlakom, preskrbeti pravilno izpolnjeno kmečko izkaznico Kmečke zveze, ki vam bo služila kot dokaz upravičenosti za četrtnsko vozno ceno za potovanje na tabor.

Taborni znak, ki bo stal 1 din in ki bo služil kot vstopnica za stadion k dopoldanskemu taboru in k igri, boste val, ki se pripelje z vlakom, kupili v Soboti. Kjer se bodo prodajali pred postajo in pred stadionom. Udeleženci iz Slovenske Kraljevine pa ga kupite že prej od razprodajalcev! Brez tabornega znaka ne bo nihče smel na stadion!

Oblecite se dovolj toplot! Spomladansko vreme je spremenljivo in marsikateri udeleženec bo moral zaradi slabih zvez po več ur čakati v čakalnicah na železnih križiščih.

Odsluženi vzemite s seboj na pot tudi nekaj hrane, ker marsikdo ne bo imel časa čakati na hrano v gostilnah v Soboti.

Četrtnska voznja:

Z odlokom GD br. 2757 je za vse člane Kmečke zveze, ki se udeležijo kmečkega tabora v Soboti 5. maja, dovoljena ugodnost četrtnske vozne cene na vseh progah v Sloveniji, in sicer za odhod od 3. do 5. maja, za povratek od 5. do 7. maja.

Da to ugodnost dosežete, ravnajte takole: Na domači železniški postaji dokažite s člansko izkaznico, da ste član Kmečke zveze in zahtevajte obrazec za četrtnsko vožnjo K 14 ter polovično vozno karto do Murke Soboti. (Obrazec stane 2 din).

Ta enosmerna polovična vozna karta velja tudi za brezplačen povratek, skupno z obrazcem K 14, katerega pa morate dati v Soboti zlagosati od prireditelnega odbora in na postaji! Zato ne oddajate pri prihodu v Soboti karte in obrazec!

V Soboti boste vidno označeni in razložen krajci, kjer se bodo zlagosali obrazci K 14 v dokaz udeležbe. Reditelji, katere naj si izberete dani vseh enot, ki se bodo udeležile tabora v večjem številu, naj pazijo, da bodo imeli vsi udeleženci vozne karte in obrazce v redu!

S katerim vlakom bomo odpotovali z doma?

Vsi, ki se vozite čez Ljubljano, Zidani most ali Celje, se odpeljite zdoma že v soboto, dne 4. maja zvečer, tako da boste ujeli vlak, ki vozi iz Ljubljane v nedeljo ob 0.45, iz Zidanega mosta ob 2.40, iz Celja ob 3.26. S Pragerskega ima ta vlak zvezo ob 6.05 in pride v Ormož ob 7.08, odkoder se bodo udeleženci odpeljali z rednim vlakom ob 7.38, ki pride v Soboti ob 8.35. Če bo treba, bo tik za tem vlakom vozil iz Ormoža v Soboti še poseben vlak!

Seja je v začetku potekala mirno. Predsedoval ji je zelo uvaževani bančnik in reeni mislec La Cour, ki pa je bil precej starokopten. Poleg drugih je bil tudi doktor Livingston, človek močne postave. V markantno lice so se mu začrtale ostre in globoke poteze, iz sivih, prodirljivih oči pa mu je sijal odločen pogled. Pričetni so bili še neki rentniki in bančniki New-Orleansa, ki jih je v posel pritegnil

Clements Ripley:

KRIŽANA LJUBEZEN

... a podružnicami v New Yorku, Bostonu, Londonu in v Parizu! so nadaljevali gostje in trčili s častmi. Domača zabava se je nadaljevala točno po sporedu...

IV.

Seja banke Dillard in sinovi.

Banka in menjalnica Dillard in sinovi je bila v New-Orleansu zelo cenjena in mnogo obiskana. Njen ustanovitelj, oče Prestona in Teda Dillarda je bil dober gospodarstvenik in izredno posloven človek. Bil je rojen finančnik, ki je znal vsako tudi najneznatnejšo kuhinjsko svojega časa temeljito izkoristiti sebi v prid. V posel, ki se je hitro razpletal, ne samo v New-Orleansu, ampak tudi v Newyorku, Bostonu, Londonu, in Parizu, je pritegnil najprejnejše in najdržnejše trgovce, najpodjetnejše gospodarstvenike in dalje ljudi, katerim je mogel popolnoma zaupati in na katere je mogel ob vsaki priliki računati s sigurnostjo. Delo v banki Dillard in sinovi, katere je kasneje pritegnil v posel in jim končno vse zapustil, je bilo obilno, ker je New-Orleans že po svojem položaju, ob izredno ploviski reki Mississippi, kot nalašč ustvarjen za trgovsko mesto. Bombaž in zopet bombaž

je bil najvažnejši predmet, s katerim se je trgovalo po reki Mississippi. Ravno v New-Orleansu pa se je izotvarjal in zopet utovarjal za nadaljnji izvoz.

Ko je start Dillard padel v vojni za evobodo svoje domovine, sta ga nasledila njegova sinova. Ted ni imel za ta posel niti preveč smisla niti volje. On je živel od očetove bančne slave in od rente, ki jo je kot delničar dobival letno od banke, ves posel pa je ostal na ramenih Prestona, resnemu dalekovidnemu in treznemu človeku. Kolikor je Ted sovražil delo v banki in ljubil lahkonotno nočno življenje, čeprav se pri tem ni opijal, toliko je Preston posvetil vse svoje napore delu, da očuva očetovo slavo v bančnem svetu nezmanjšano in da obdrži banko na njeni višini. Domače in tudi hrupno življenje mu je bilo popolnoma tuje in se zanj tudi ni mogel brigati. Njegova skrb za očetovo dediščino se je že povečala posebnost, ko so začeli na severu graditi železnice in ko je začel New-York s pomočjo strojev umetno izdelovati bombaž in ga s pomočjo železnice odpremljati dalje. Preston je videl v tem propad New-Orleansa in svoje banke. Bilo mu je jasno, da bodo nekega dne stroji izpodrinili

ceneno črnsko delovno moč in s tem popolnoma iztisnili New-Orleans iz svetovnega trga. Zato se je odločil s svojimi sodelavci, bančnim predsedniškim odborom, kjer so sedeli najposobnejši ljudje New-Orleansa, ukreniti nekaj odločnega, kar bo zopet dvignilo njegovo banko in new-orleansko trgovino in paraliziralo hitro rastočo newyorško konkurenco. Medtem ko je imela brezskrbno Julija glavno besedo na svoji domači zabavi, je bil Preston Dillard ves zaposlen v različne misli in načrte seje, ki se je ta dan vršila v sejni sobi banke Dillard in sinovi. Sejo je sklical zaradi tega, ker je smatral, da se prihajajočemu zlu ne sme pustiti svobodnega razmaha, ampak se mu je treba zoperstaviti takoj v začetku. On je prihod tega zla in nesreče videl že takrat, ko so drugi okrog njega gledali na vse to še s prezirljivim nasmeškom in omalovaževanjem. Kakor z vohom izvežabanega psa in s instinkti bogato oborožene živali je Preston Dillard slutil nesrečo, ki mu je pretlila že od daleč. Bil je odločen epustiti se z njo v borbo brez ozira na to, če mu bo pri tem kdo pomagal ali ne.

Seja je v začetku potekala mirno. Predsedoval ji je zelo uvaževani bančnik in reeni mislec La Cour, ki pa je bil precej starokopten. Poleg drugih je bil tudi doktor Livingston, človek močne postave. V markantno lice so se mu začrtale ostre in globoke poteze, iz sivih, prodirljivih oči pa mu je sijal odločen pogled. Pričetni so bili še neki rentniki in bančniki New-Orleansa, ki jih je v posel pritegnil

deloma že pokojni Dillard, ustanovitelj banke in menjalnice, deloma njegov sin Preston.

Preston je zagovarjal mišljenje, da je treba z ozirom na hitri razvoj New-Yorka in nagle gradnje železnice na severu, razširiti in razpresti železniško mrežo tudi na jugu. Močne temelje je treba dati železniški mreži posebno v New-Orleansu, da bi bil prevoz bombaža čim hitrejši in čim cenejši, da bi na ta način mogli v vsakem pogledu vzdržati tekmo z New-Yorkom. V razvoju New-Yorka je gledal resno nevarnost za New-Orleans.

»Preston, ali vam ni dovolj ena železnica?»

»Ne, nikakor! Če hočemo vzdržati tekmo, ki nam preti, se mora železniška mreža razplesti iz New-Orleansa na vse strani! Je mirno odgovoril Preston in pri tem udarjal s prsti po mizi. Njegovo resno, obrito lice in globoke, mirne oči niso kazale nobenega znaka, da bi bilo mogoče tega človeka v njegovem prepričanju pregovoriti.

Eno železnico imamo, pa še za to ne vemo kakšno korist nam prinaša,« je vpadel eden od onih, ki so bili povabljeni na sejo, da bi kot delničarji sodelovali pri gradnji železnice.

»Kaj že, pasivna je in nam ne nosi najmanjše koristi!« je razdraženo zakrlical starejši bančnik, ki je sedel blizu Prestona nasproti Livingstonu in se pri vsaki Prestonovi besedi razburjal. Vendar pa, sodeč po rejenem telesu, ni zvel ravno v revščini in pomanjkanju.

»Ali ne uvidite, dragi Preston, da ne moremo dati novih 10 milijonov za drugo železnico, ko komaj s prvo kdo potuje.

»Gentleman ne, ker ima svoj voz!« je zopet vpadel stari.

»In če ga nima?« je vprašal zbadljivo Preston in se počasi poravnal na svojem sedcu.

»Potem si ju more izposoditi!« je odgovoril stari, pripravljen na prepir.

»Mr. Dillard ima načrt, da financiramo Nashville Pacific!« je zopet vzkliknil neki delničar srednje starosti, ki je sedel zraven Livingstonu.

»Čez nekaj časa boš zahteval od nas, Pres, da gradimo železnico v Kalifornijo!« je mirno in resno pripomnil predsednik La Cour.

Preston Dillard se je na to pripombo malo razburjen stresel, nato pa je z obema rokama zgrabil svojo kožnato črno majo in vstal. Visok in telesno močan je pogledal vse okrog mize in rekel mirno:

»Bančnik sem in noben čarovnik! Da pa podpremo svojo prejšnjo trditve, da je gradnja železnice pri nas nad vse potrebna, zaradi česar sem vas tudi sklical, vam povem, da gradita New-York in Boston železnice. Nikakor ne delata tega, česar menda nihče od vas ne misli, iz luksuza ali objestnosti, ampak iz potrebe, da dvigneta in pospešita svojo trgovino. Oni vedo, da bodo s tem dobili več trgovino v svoje roke in nas bodo potisnili popolnoma v ozadje, če se ne bomo ob pravem času zbudili, ...toda mi... mi v New-Orleansu epinole!

Ljubljana od včera do danes

Ljubljana, 3. maja.

Mnogi so napovedovali, stari vremenarji slutili, da pride po suhem aprilu, ki že dolga leta ni bil tako reven na dežju, prav moker maj, to vsaj v začetku. Majniški dnevi so res deževni, toda za enkrat nam še ne grozi hušja povenjena katastrofa. Reke in potoki počasi naraščajo. So bili kraji po Dolenjskem, posebno okoli Metlike in Črnomlju, ki so že občutili sušo. Prav ti kraji so doživljali te dni hušje nalive, kar je za nje nekaj nenavadnega v pogledu moči. Prvi maj in praznik sta bila primerno deževna. Mnogi izletniki so občutili ponekod nalive, ki so jim preprečili, da bi življali prirodo, v vsej njeni majniško-pomladanski lepoti.

Reševalna postaja 32 voženj

Reševalna postaja je bila na 1. maj in na včerajšnji praznik prav močno zaposlena. Zaznamovala je v dveh dneh kar 32 voženj. Nesreče ni bilo mnogo. Stara je izkušnja, da se prav v majniku, ko vse zeleni in brsti, silno množe samomor. Neka ženska je na praznik ob 1.30 zjutraj skočila v Ljubljano. Rešil jo je policijski stražnik. Ker je bila vsa zmešana in premražena, so jo pozneje reševalci odpeljali v bolnišnico. Zaradi nesrečne ljubezni, ko se je sprl z izvoljenko, je izpil v ljubljanski okolič nek mladenič lizol. Prepeljal so ga v ljubljansko bolnišnico, kjer so ga z izpiranjem želodca ohranili pri življenju. Neki delavec si je snoči na Kongresnem trgu zlomil desno roko. Nekdo je včeraj onemogel v Vegovi

veleprodajo tekstilnih izdelkov bi kazalo osnovati korporativno zgrajeno centralo za tekstilne izdelke, ki bi ves promet s tekstilnim blagom usmerjala oziroma nadzirala. Tudi tu je treba dobiti pregled nad zalogami, uvozom, tekočo proizvodnjo in potrošnjo. Ako bi se ob danih maksimiranih cenah izkazala neskladnost med proizvodnjo in potrošnjo, bi bilo treba misliti na omejitev potrošnje in kontrolo detajlne trgovine.

9. Takoj naj se odredi, da se stanarina, cene premoga, plinu, vodi, električnemu toku in vsem javnim uslugam do nadaljnjega ne smejo višati.

ulici pred Glasbeno Matiko. Z reševalnim avtom je bil odpeljan v bolnišnico.

Izlet nameščencev Jugoslovanske tiskarne

Nameščenci Jugoslovanske tiskarne praznujejo praznik dela 1. maj po svojem starem običaju. Združeni v tovariški harmoniji pritrleajo na ta dan primerne izlete. Letos so organizirali prav izredno dobro uspel izlet na »Polzevo« in v staroslavni samostan Stično. Na 1. maj okoli 7 zjutraj so bili že pripravljeni avtobusi, da popeljejo izletnike na vsem športnikom in turistom priljubljeno dolenjsko izletno točko, na Polzevo. Prav 9 velikih avtobusov je odpeljalo zjutraj v malih presledkih do 300 nameščencev tja po Dolenjski cesti. Vreme je bilo kisló, toda med vsemi izletniki je vladalo priskočno in veselo razpoloženje. Avtobusi so se ustavili v Višnji gori pod Polzevim. Izletniki so jo nato peš mahili na goro. Močil jih je dež. Toda kaj! Izletnik je vesel, ko pride na določeno točko. Prav spretno in večje je vodil izlet tehnični ravatelj tiskarne g. Jože Kramarič.

Po kratkem okrepitvenem odhodu v domu na Polzevem je bila sv. maša, ki jo je opravil generalni ravatelj g. Jože Košiček, stregel pa mu je kanonik dr. Zupan. Lepo je bilo cerkveno petje, ko so peli sami nameščenci tiskarne. Po maši je sledilo kosilo v domu. Čas je hitro potekal. Treba je bilo končati še drugo točko programa, pohiteli namreč v znameniti samostan v Stični. Avtobusi so tja brez nezgode in ovire potegnili vse skupine izletnikov. Treba je še omeniti, da so bili Paikov oče, ki prodajajo na Polzevem pozlačene polčke, prav vžvičeni in veseli. Mnogim so zatrjevali: »Še nikdar nisem bil tako vesel! Prodajal sem 320 polčkov.«

V Stični je bil vsem izletnikom prirejen prijazen sprejem. Vsi izletniki so se udeležili popoldne v samostanski cerkvi šmarnične slovesnosti. Nato je sledil piknik. Pozdravil je izletnike samostan z opatom dr. Kostelcem na čelu. Generalni ravatelj g. Jože Košiček se je samostanu toplo zahvalil za izkazano gostoljubje, nato pa je opat dr. Kostelec izrazil iskreno veselje nad tem, da vidi tako povezano družino na majniškem izletu. Predsednik grafične organizacije g. Erjavec se je nato toplo zahvalil prirediteljem za organizacijo izleta. Izletniki so se okoli 18 vrnili v Ljubljano,

Malenkosti iz policijske torbe

Policijska poročila pravijo, da je bil 1. maj miren, miren je bil tudi praznik. Prijavljene so bile malenkostne zadeve, tako je nekdo ukradel 3 kosiči, drugi manjše denarne svote, tretji pa se je spravil na obleko in druge predmete. Polniški promet po železnicah je bil oba prva majniška dneva živahen.

Na objavi deski policije je pritrjena objava policijske uprave, ki obvešča javnost, da je Ferdinand Tschada, rojen v Ljubljani, pristojen v Ljubljano, poročen inženier, stanujoč v Lavamündu (Labod) na Koroškem, Nemčija, zaprosil 8. aprila t. l. pri omenjeni policijski upravi za odpust iz državljanske kraljevine Jugoslavije, ker si hoče pridobiti nemško državljanstvo. Kdor ima proti temu kakšne tehtne ugovore, naj javi policiji.

Film v naravnih barvah o slovenski pokrajini in slovenskih narodnih igrah — danes zvečer ob osmih v Trgovskem domu.



Umrla je po težki bolezni naša blaga in predobra gospodarica, gospa

Angelca Majaron

soproga veleposestnika in industrijca

V globoki žalosti, polni največje hvaležnosti, spremimo našo veliko dobrotnico jutri ob treh popoldne na njeni poslednji poti.

Naš zadnji pozdrav je naša hvaležnost; v duši nam ostane spomin na dobrotno gospodarico neizbrisen.

V Borovnici, dne 2. maja 1940.

Nameščenci in delavci
tvrdke Jojka Majarona